

Til Begrundelse af Lovforslaget udtalte *Finansministeren* ved Fremsættelsen: »De nu cirkulerende 25- og 10-Ører er udmøntet i Henhold til den nævnte Lov af 15. Februar 1924. Da det paa dette Tidspunkt var af Betydning af Hensyn til den nylig ophævede Møntunion med de andre skandinaviske Lande, at Mønterne adskilte sig væsentligt fra de hidtil cirkulerende Mønter, udmøntedes de i større Maal end disse, de fik et nyt Præg, og de forsynedes med Hul. Disse Mønter udførtes af en Kobbernikkellegering, men da det under Krigen ikke var muligt at fremskaffe dette Metal i tilstrækkelig Mængde, gik man ved Lov Nr. 299 af 30. Juni 1941 over til at udmønte bl. a. 25- og 10-Ører i Zink. Zink er imidlertid mindre egnet som Møntmetal, og da det nu atter er muligt at fremskaffe den tidligere benyttede Kobbernikkellegering, agter man at vende tilbage til dette Metal.

Bl. a. som Følge af Knapheden paa Metal vil jeg anse det for hensigtsmæssigt, at Mønterne gøres noget mindre end hidtil. Da Hensynet til de tidligere Unionslande nu ikke gør sig saa stærkt gældende, foreslaas det, at Mønterne bliver paa 19 og 16 mm for henholdsvis 25- og 10-Ører mod nu 23 og 18 mm. Endvidere er det Hensigten at forsyne Mønterne med ny Tegning og at præge dem uden Hul, hvilket vil give dem et mere tiltalende Udseende.

Af 25-Ører er der hidtil udmøntet omtrent 8 Mill. Kr. i Kobbernikkellegering og ca. 9 Mill. Kr. i Zink, medens der af 10-Ører er udmøntet henholdsvis 6 og knap 3 Mill. Kr. Det er Hensigten efterhaanden at omsmelte de gamle 25- og 10-Ører til nye Mønter, og der vil paa Grund af disses mindre Størrelse af de gamle kunne fremstilles ca. 50 pCt. flere nye Mønter. Zinkmønterne agtes efterhaanden inddraget.»

Ved Lovforslagets 1. Behandling paapegede *Jensen-Broby* (V.), at Automaterne maatte ændres, hvis Mønterne fik en anden Størrelse end den hidtidige. Desuden mente han, at de foreslaaede Maal kunde give Anledning til Forvekslinger. De samme Spørgsmaal omtaltes af *Hoff* (D. S.), der tillige fremhævede Betydningen af, at Skillemønterne blev fremstillet af de bedst egnede Metaller. Ogsaa Spørgsmaalet om Hul eller ikke Hul i Mønterne berørtes af flere af Ordførerne. I sin Svartale oplyste *Finansministeren*, at han fra Telefonselskaberne havde modtaget en Henvendelse om, at de nye Mønter maatte blive gjort lidt tykkere og dermed ogsaa lidt tungere end foreslaaet, da der ellers kunde være Fare for Misbrug ved Benyttelse af Automaterne. Ministeren erkendte, at der efter Forslagets Gennemførelse ikke vilde blive ret stor Forskel paa Vægten af en 10-Øre og en 1-Øre, og han paatænkte under Hensyn hertil ved 2. Behandling at stille et Ændringsforslag, hvorefter en 10-Øre vilde komme til at veje 2,2 g i Stedet for